

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 20. 7. 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců Mgr. Michala Kubánka a JUDr. Jiřího Šťastného v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], **narozeného** [REDACTED], vedené pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku a další, o odvolání obžalovaného a poškozeného [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 4. 2. 2022, č.j. 3 T 88/2021-240,

takto:

I.

K odvolání obžalovaného, a ve výroku o náhradě škody i k odvolání poškozeného [REDACTED], se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje, a to ve výroku o vině pod bodem 1), ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody.

II.

Podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED], narozený dne [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], nyní bytem a adresa pro doručování [REDACTED] poblíž budovy [REDACTED],

uznává se vinným, že

v době nejméně od 3. 8. 2019 do 5. 5. 2021 v osadě [REDACTED], v obci [REDACTED], okres [REDACTED], neoprávněně užíval dům č.p. [REDACTED], způsob využití bydlení, který je součástí pozemku parc. č. st. [REDACTED], a přilehlé pozemky parc. č. st. [REDACTED] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. [REDACTED] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. [REDACTED] (trvalý travní porost) a parc. č. [REDACTED] (trvalý travní porost), vše v k. ú. [REDACTED], přestože věděl, že jeho žaloba o určení vlastnického práva k těmto nemovitostem byla pravomocně zamítnuta a že vlastníkem těchto nemovitostí je [REDACTED], nar. [REDACTED], který

jej opakovaně vyzýval k jejich vyklizení, a přestože byl podle rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 3. 2018, č.j. 2 C 71/2017-49, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, č.j. 19 Co 737/2019-135, pravomocnými ke dni 18. 7. 2019, povinen tyto nemovitosti vyklidit do patnácti dnů od právní moci těchto rozsudků, přičemž usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 4. 2020, č.j. 24 Cdo 3254/2019-167, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2020, bylo odmítnuto dovolání [redacted] proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019,

tedy

protiprávně užíval dům jiného,

tím spáchal

přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento přečin a za přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 2) nedotčen, podle § 178 odst.1 tr. zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 3 (tři) měsíce, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest zákazu pobytu spočívající v zákazu pobytu na území okresu Prachatice v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], na náhradě bezdůvodného obohacení částku 161 038 Kč, přičemž se zbytkem uplatněného a soudem nepřiznaného nároku na vydání bezdůvodného obohacení se tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

III.

Ohledně části žalovaného skutku, jehož se měl obžalovaný [redacted] dopustit tím, že v době od 6. 5. 2021 do 1. 7. 2021 v osadě [redacted], v obci [redacted], okres [redacted], neoprávněně užíval dům č.p. [redacted], způsob využití bydlení, který je součástí pozemku parc. č. st. [redacted], a přilehlé pozemky parc. č. st. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. [redacted] (trvalý travní porost) a parc. č. [redacted] (trvalý travní porost), vše v k. ú. [redacted], přestože věděl, že jeho žaloba o určení vlastnického práva k těmto nemovitostem byla pravomocně zamítnuta a že vlastníkem těchto nemovitostí je [redacted], nar. [redacted], který jej opakovaně vyzýval k jejich vyklizení, a přestože byl podle rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 3. 2018, č.j. 2 C 71/2017-49, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, č.j. 19 Co 737/2019-135, pravomocnými ke dni 18. 7. 2019, povinen tyto nemovitosti vyklidit do patnácti dnů od právní moci těchto rozsudků, přičemž usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 4. 2020, č.j. 24 Cdo 3254/2019-167, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2020, bylo odmítnuto dovolání [redacted] proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, se věc podle § 260 tr. řádu vrací státnímu zástupci k došetření.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 4. 2. 2022, č.j. 3 T 88/2021-240, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

[redacted]
 narozený dne [redacted] v [redacted] okres [redacted] nezaměstnaný, trvale bytem [redacted], nyní bytem a adresa pro doručování [redacted] poblíž budovy [redacted].

je vinen, že

1) v době nejméně od 3. 8. 2019 do 1. 7. 2021 v osadě [redacted], v obci [redacted], okres [redacted], neoprávněně užíval dům č.p. [redacted], způsob využití bydlení, který je součástí pozemku parc. č. st. [redacted], a přilehlé pozemky parc. č. st. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. [redacted] (trvalý travní porost) a parc. č. [redacted] (trvalý travní porost), vše v k. ú. [redacted] u [redacted], přestože věděl, že jeho žaloba o určení vlastnického práva k této nemovitostem byla pravomocně zamítnuta a že vlastníkem těchto nemovitostí je [redacted], nar. [redacted], který jej opakovaně vyzýval ke jejich vyklizení, a přestože byl podle rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 3. 2018, č.j. 2 C 71/2017-49, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, č.j. 19 Co 737/2019-135, pravomocnými ke dni 18. 7. 2019, povinen tyto nemovitosti vyklidit do patnácti dnů od právní moci těchto rozsudků, přičemž usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 4. 2020, č.j. 24 Cdo 3254/2019-167, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2020, bylo odmítnuto dovolání [redacted] proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, a taktó uvedené nemovitosti neoprávněně užíval až do 1. 7. 2021, kdy byla k návrhu [redacted] provedena exekuce vyklizením těchto nemovitostí,

2) ve dnech 24. 7. 2021 a 25. 7. 2021 v osadě [redacted] v obci [redacted], okres [redacted], opakovaně neoprávněně, bez svolení vlastníka, vstoupil do rekreační chalupy č.p. [redacted], která je součástí pozemku parc. č. st. [redacted] v k.ú. [redacted] u [redacted], vlastníka a uživatele [redacted], nar. [redacted], přičemž na výzvy [redacted] k opuštění domu nereagoval, tohoto slovně napadal, v objektu se zdržoval po delší dobu a opustil jej v obou případech až v době, kdy odsud odcházel [redacted]

tedy

ad 1) protiprávně užíval dům jiného,

ad 2) neoprávněně vnikl do obydlí jiného a tam neoprávněně setrval,

čímž spáchal

ad 1) přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo ke nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 178 odst.1 tr. zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **3 (tří) měsíce**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu** v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest **zákazu pobytu** spočívající v **zákazu pobytu na území okresu Prachatice** v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], **odkazuje** se svým uplatněným, avšak nepřiznaným nárokem, na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak obžalovaný [redacted] a jednak poškozený [redacted]. Obžalovaný namítl, že řízením u soudu prvního stupně mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces a byla porušena zásada rovnosti stran. Soudce při hlavním líčení kladl nepřijatelné návržné otázky. Při hlavním líčení nebyli vyslechnuti svědci, kteří mohli doložit, jak probíhala jeho návštěva v chalupě ve dnech 24. 7. 2021 a 25. 7. 2021. Důvěryhodnost vyslechnutých svědků považuje obžalovaný za spornou. Svědek [redacted] nejdříve vypověděl, že obžalovaný byl před chalupou, pak naopak vypověděl, že byl v chalupě. Výpověď poškozeného, že obžalovaný vstoupil do malé a velké světnice a že ho vyzýval k opuštění objektu, je nepravdivá. Uvedl i celé další množství nepravd, a to o datu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

přestěhování [redacted] do pečovatelského domu, o tom, že obžalovaný se do objektu „vlámal“. Vše může dokázat [redacted], která události z července 2019 nahrávala, a rovněž svědkyně [redacted]. Výpověď poškozeného je obžalovaný schopen dále vyvrátit i písemnými dokumenty. Výslech [redacted] byl pro dokazování údajných přečinů naprosto irelevantní. I tato skutečnost vytváří dojem, že soud nadřžoval obžalobě.

3. Dále obžalovaný namítl, že v okamžiku svého setrvání v chalupě nevnímal ani nevěděl, že by se dopouštěl nějakého přečinu. Jeho motivací ke vstupu do chalupy a velmi krátkého setrvání v chalupě bylo, že měl oprávněnou obavu o osud svých věcí, které zde po jeho násilném vyhození exekutorem ze dne 1. 7. 2021 zůstaly. Exekutor na soupisu věcí vypracovaném dne 1. 7. 2021 neuvedl celou řadu věcí z majetku obžalovaného (např. sekýra kalač Fiskars, nafukovací dvojkajak, autorádio s CD přehrávačem, motorová pila). Exekutor nic nevyklízel, nic neodvezl a nekontroloval ani obsah beden, kde obžalovaný měl uložené své věci. Obžalovaný nabyl dojem, že exekutor se snaží jeho věci jaksi zakamuflovat, aby je mohl následně nabýt poškozený ve zmanipulované dražbě v rámci nejnižšího podání, případně aby si je přivlastnil jako předměty, které se v chalupě nachází, avšak nejsou zaneseny na seznamu zabavených věcí. Tato situace v následné dražbě i nastala. Proto obžalovaný do chalupy vstoupil, neboť chtěl zkontrolovat, zda se v ní věci stále nacházejí. Poškozený ho nevyzval, aby chalupu opustil. Jeho jednání pro obžalovaného nebylo míněno vážně a srozumitelně, aby si situaci vysvětlil tak, že má okamžitě odejít, protože jinak bude poškozený jeho setrvání považovat za porušení domovní svobody. Vztahy mezi nimi nejsou nijak přátelské, ale na druhou stranu nejsou ani nijak vyhrocené či vypjaté. Obžalovaný do chalupy nevstoupil násilně, nesetřával zde svévolně přes odpor poškozeného a nebyl schopen rozpoznat, že projev vůle poškozeného je míněn tak, že pokud z chalupy neodejde, bude to považovat za porušení domovní svobody. Okresní soud znemožnil uvedené skutečnosti prokázat nahrávkou, kterou pořizovala [redacted], a rovněž její výpovědí. Je otázkou, proč i počínání této svědkyně poškozený nevyhodnotil jako porušení domovní svobody. I to svědčí o nejednoznačnosti projevu jeho vůle, neboť i uvedená svědkyně si jednání poškozeného nevysvětlila tak, že pokud se okamžitě nevzdálí, bude se dopouštět porušení domovní svobody.
4. Obžalovaný dále nesouhlasí s tím, jak okresní soud hodnotil jeho výpověď k přečinu podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný se od zahájení exekučního řízení až do dne 1. 7. 2021 bránil všemi přípustnými opravnými prostředky u Okresního soudu v Písku. Snažil se rozhodnutí o vyklizení nemovitosti zastavit a odložit až do okamžiku konečného rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení ve věci jeho trestního oznámení ohledně možného trestného činu soudkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Marie Rudolfové. Jeho návrh byl Okresním soudem v Písku zamítnutý, o čemž se dozvěděl až od exekutora dne 1. 7. 2021. Do té doby věřil, že výkon exekuce bude zastaven a nebude se muset stěhovat. Subjektivně se tedy nedopouštěl žádného trestného jednání. Okresní soud nesprávně zhodnotil otázku subsidiarity trestní represe. Až do 1. 7. 2021 obžalovaný i poškozený využívali veškerých dostupných prostředků občanského práva, aby hájili svá stanoviska, a do tohoto data se vědomě ani úmyslně nedopouštěl skutkové podstaty neoprávněného zásahu do práv k domu, bytu nebo nebytovému prostoru. Přečinu by se mohl dopustit až po 1. 7. 2021, kdy byl z chalupy vynesena a kdy se dozvěděl, že jeho opravné prostředky byly zamítnuty. Od tohoto data však chalupu neužíval.
5. Vzhledem k tomu, že se cítí nevinný, nesouhlasí ani s uloženým trestem. I pokud by byl shledán vinným, považuje trest za příliš přísný. Naprosto nepřiměřený je trest zákazu pobytu na okrese Prachatice na 3 roky. Na území tohoto okresu se obžalovaný zdržuje více než 20 let a k šumavskému kraji má nejhlubší pouto z celého území ČR. Nedaleko od toho místa se nachází domácnost jeho matky. Na tom nic nemění, že zde nemá hlášeno trvalé bydliště. K trvalému bydlišti na Městském úřadu v Písku se nahlásil po rozvodu manželství, kdy byl donucen opustit společnou domácnost nacházející se v okrese Písek a neměl tehdy žádnou jinou možnost bydlení. Není pravdou, že maringotky, ve kterých se zdržuje, patří poškozenému. Na seznamu pořízeném

exekutorem dne 1. 7. 2021 se předmětné maringotky nenachází, protože nikdy nepatřily obžalovanému, nýbrž [REDAKCE], která měla v úmyslu v nich provádět svou podnikatelskou činnost. Nemohly proto být předmětem dražby dne 18. 11. 2021. I proto byl podán návrh na vyslovení neplatnosti dražby a stížnost na exekutora, který neoprávněně provedl dražbu a vydražil věci, které na seznamu nefigurovaly. Maringotky stojí na pozemku, který si obžalovaný pronajal od pozemkového úřadu. Na exekutora podal i trestní oznámení, neboť vyčíslil i náklady na stěhování maringotek, které však nikam nestěhoval. Obžalovaný uvedené maringotky nyní obývá, svou přítomností na místě nikoho neomezuje, neobtěžuje a ani neškodí. Žije svůj život v souladu s přírodou, snaží se být soběstačný. Je nekonfliktní osoba a má v přílehlém okolí sociální kontakty. Trest zákazu pobytu se ukládá nenapravitelným recidivistům, kteří jsou v daném regionu obávaní, u nichž lze předpokládat, že budou v trestné činnosti pokračovat. Obžalovaný od 1. 7. 2021 chalupu neužíval a svobodu obydlení neporušoval. K recidivě jeho domnělých přečinů do dne konání hlavního líčení nedošlo. Lze se domnívat, že soud nadržuje poškozenému, kterému chce odstraněním obžalovaného z regionu vyhovět v tom, aby neměl špatné svědomí, že udělal nesprávnou věc, když obžalovaného připravil o chalupu. Uložený trest pro obžalovaného představuje totální vykořenění z jeho dosavadního udržitelného způsobu života a činí z něho nedobrovolného bezdomovce.

6. V závěru svého opravného prostředku obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil.
7. Poškozený [REDAKCE] prostřednictvím svého zmocněnce napadl výrok o svém odkázání s nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní. Nesouhlasil s názorem okresního soudu, že jím předložené vyčíslení provedené realitním makléřem není dostatečně průkazné. Okresní soud neuvedl žádné konkrétní vady takového důkazu. Je evidentní, že škodou, jejíž legální definici normy trestního práva nestanoví, je i bezdůvodné obohacení, které se dostalo pachateli na úkor poškozeného tím, že sám ušetřil náklady na vlastní bydlení tím, že okupoval nemovitost poškozeného. Výše škody, ať je posuzována jako ušlý zisk poškozeného nebo ušetřené náklady obžalovaného, je totiž zcela shodná, neboť jde o částku, kterou by mohl poškozený dostat a naopak obžalovaný musel zaplatit, kdyby si okupovanou či obdobnou nemovitost pronajal. Částka 7 000 Kč měsíčně za celou chalupu ve stavu v době, než ji začal užívat obžalovaný, je zcela adekvátní.
8. V rámci odvolacího řízení poškozený předložil odvolacímu soudu znalecký posudek, jenž prakticky potvrdil správnost jeho nároku. Navrhl, aby odvolací soud napadený výrok o náhradě škody zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovanému uloží povinnost uhradit poškozenému navrhovanou finanční částku.
9. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výročkům podáno odvolání.*
10. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaných odvoláních. Poté dospěl k následujícím závěrům.
11. Ve věci je třeba konstatovat, že odvolací soud ve věci nařídil veřejné zasedání k projednání podaných odvolání na den 20. 7. 2022. Obžalovanému bylo doručeno vyrozumění o konání tohoto

veřejného zasedání dne 16. 6. 2022 vhozením zásilky do domovní schránky na adrese, kterou určil pro doručování ([redacted] v blízkosti domu [redacted] [redacted]). Dne 13. 7. 2022 se obžalovaný telefonicky obrátil na trestní oddělení Krajského soudu v Českých Budějovicích se sdělením, že se nemůže dostavit k soudnímu jednání z důvodu krajní nouze, když nemá finanční prostředky, je bezdomovec, nemá oblečení, není schopen obstarat si lékařskou péči, nemůže tak rychle obstarat a shromáždit důkazní návrhy. Žádal o odročení veřejného zasedání o jeden měsíc. Byl poučen, že jeho žádosti o odročení by mohlo být vyhověno pouze za předpokladu, že předloží lékařskou zprávu potvrzující jeho neschopnost dostavit se ze zdravotních důvodů k soudu, jinak soud bude jednat v jeho nepřítomnosti. Dne 15. 7. 2022 byl soudu zaslán [redacted] prostřednictvím emailu zdravotní záznam ze dne 15. 7. 2022 vystavený MedicalHelp Česká republika s.r.o., [redacted], podepsaný [redacted], v němž je uvedeno, že obžalovaný pro zdravotní stav není schopen v průběhu července a srpna 2022 absolvovat soudní řízení s poznámkou - bez aktuální medikace.

12. Soud telefonicky kontaktoval [redacted], která potvrdila, že záznam vyhotovila. Uvedla, že ordinuje v Praze a zde i obžalovaného vyšetřila. Obžalovaný u ní není registrován jako pacient. Trpí žilní trombózou dolní končetiny, odmítá však léčbu stanovenou lékařem, hodlá se léčit přírodním způsobem. Sice se dostavil k vyšetření do Prahy, ale s ohledem na zjištěnou diagnózu by se měl pohybovat minimálně, a to po dobu nejméně jednoho měsíce.
13. Odvolací soud nevyhověl žádosti obžalovaného o odročení veřejného zasedání. Obžalovaný kontaktoval soud se žádostí o odročení nařízeného jednání odůvodněnou především sociálními důvody. Po poučení, že v jím uváděných skutečnostech nelze shledávat důvod pro odročení jednání a že soud odročí jednání na základě lékařské zprávy potvrzující jeho zdravotní nezpůsobilost dostavit se k soudnímu jednání, předložil prostřednictvím své přítelkyně shora uvedený zdravotní záznam. S ohledem na obsah tohoto záznamu i následný telefonát s příslušnou lékařkou má soud důvodné pochybnosti o objektivitě tohoto záznamu, o tom, že obžalovaný byl skutečně před jeho vystavením příslušnou lékařkou vyšetřen. Vystavení nepravdivé nebo hrubě zkreslené lékařské zprávy za účelem užití v soudním řízení může naplňovat znaky přečinu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu ve smyslu § 350 tr. zákoníku. Pokud byl obžalovaný schopen dostavit se k vyšetření v Praze, lze důvodně přepokládat, že je schopen absolvovat i cestu do Českých Budějovic, která je kratší než do Prahy a tím i méně finančně náročná. Soud své stanovisko i sdělil na emailovou adresu [redacted], jak tato žádala v souvislosti se zasláním předmětného zdravotního záznamu s tím, aby se stanoviskem soudu seznámila obžalovaného.
14. Vzhledem k tomu, že obžalovaný sám ani prostřednictvím jiné osoby již soud nekontaktoval a k veřejnému zasedání se nedostavil, projednal soud věc v jeho nepřítomnosti podle § 202 odst. 2 a § 238 tr. řádu.
15. Pokud jde o řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, nedospěl odvolací soud k závěru, že by toto řízení bylo zatíženo podstatnými vadami, že by až na výjimku, která byla důvodem pro zásah do části výroku o vině, jak bude dále rozvedeno, byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby obžalovaného. Okresní soud v souladu s procesními předpisy provedl při hlavním líčení veškeré důkazy nezbytné pro spravedlivé rozhodnutí o podané obžalobě. Při hodnocení provedených důkazů postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a jím zpracované odůvodnění rozsudku splňuje náležitosti vyplývající z ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu.
16. Nalézací soud dostatečně podrobným způsobem rozvedl, z jakých důvodů nevyhověl návrhům stran na provádění dalších důkazů. Jím učiněné závěry jsou zcela logické a lze s nimi bezezbytku souhlasit. Další objasňování průběhu exekučního řízení, dražby, oprávněnosti užívání maringotek obžalovaným a pozemku, na kterém jsou umístěny, je pro rozhodnutí o žalovaných skutcích

skutečně nadbytečné, neboť nemůže přivodit jiné rozhodnutí o vině obžalovaného, jež se vztahuje k užívání předmětných nemovitostí v době od 3. 8. 2019 do 1. 7. 2021, které jsou ve vlastnictví [REDAKCE], a irelevantní je i z hlediska posouzení zákonnosti opakovaného vstupu obžalovaného do rekreační chalupy v červenci 2021. Rovněž je nadbytečné vyslyšet přítelkyni obžalovaného a další svědkyni, neboť okresní soud si výslechem obžalovaného, poškozeného a dvou řemeslníků vytvořil dostatečné podklady pro posouzení okolností vstupu obžalovaného a jeho následného setrvání v rekreační chalupě poškozeného.

17. Skutkové závěry nalézacího soudu mají podklad v provedených důkazech. Přes setrvalou obhajobu obžalovaného byla v průběhu vedených občanskoprávních řízení pravomocně vyřešena otázka vlastnictví předmětných nemovitostí. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 3. 2018, č.j. 2 C 71/2017-49, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2019, č.j. 19 Co 737/2019-135, byla obžalovanému uložena povinnost vyklidit předmětné nemovitosti do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, tedy od 18. 7. 2019. Obžalovaný v následujícím období od 3. 8. 2019 až do provedení exekuce vyklizením dne 1. 7. 2021 užíval předmětné nemovitosti bez jakéhokoliv právního důvodu, v rozporu se soudem uloženou povinností. Jím podaným řádným i mimořádným opravným prostředkům nebylo příslušnými soudy vyhověno. Byl si vědom zahájení řízení o vyklizení nemovitostí. S ohledem na výsledek občanskoprávních sporů nemůže obstát jeho obhajoba, že byl oprávněn užívat nemovitosti, neboť předpokládal, že dosáhne zastavení či odložení exekuce, jiného výsledku ohledně vlastnického práva k předmětným nemovitostem. Již shora citovaná rozhodnutí soudů jsou zcela jasná, pravomocná a vykonatelná. Ani obžalovaný nemohl po uplynutí soudem stanovené lhůty k vyklizení předpokládat, že jeho další pobývání v předmětných nemovitostech je oprávněné. Pokud byl přesvědčen, že může dosáhnout změny předchozích rozhodnutí, měl tak činit až po vyklizení nemovitostí. Jím podávané návrhy na zastavení či odložení exekuce z května a června 2021 je třeba hodnotit jako účelové jednání, kterým se obžalovaný snažil odůvodnit legálnost svého dalšího setrvávání v chalupě. Nevznikají pochybnosti o subjektivní stránce, o tom, že obžalovaný si byl vědom, že jeho další setrvávání v chalupě je neoprávněné a chtěl i nadále zájem chráněný trestním zákoníkem porušovat. S ohledem na celkový charakter jednání obžalovaného nelze dospět k závěru, že by obžalovaný neměl nést trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, a to pro nedostatek společenské škodlivosti, kdy postačí uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). Obžalovaný prakticky po dobu více let zasahoval do práv vlastníka nemovitostí, jenž je nemohl řádně užívat, disponovat s nimi. Po dobu dvou let obžalovaný odmítal respektovat pravomocná a vykonatelná rozhodnutí příslušných občanskoprávních soudů a poškozený musel využít všech právních prostředků, aby si zjednal možnost užívat svůj majetek. Nelze tak dospět k závěru, že by posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti, stupně společenské škodlivosti, neodpovídal běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, konkrétně přečinu podle ustanovení § 208 odst. 1 tr. zákoníku.
18. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené a v dalších podrobnostech i s odkazem na odůvodnění napadeného rozsudku neshledal námitky obžalovaného proti skutkovým závěrům okresního soudu důvodnými. Přes takovýto závěr nemohl výrok o vině pod bodem 1) ponechat beze změn. Je tomu tak z toho důvodu, že státní zástupce při podávání obžaloby a následně okresní soud přehlédl, že dne 5. 5. 2021 bylo obžalovanému doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro přečin podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku, čímž nastaly důsledky vyplývající z ustanovení § 12 odst. 11 tr. řádu. Podle tohoto zákonného ustanovení, pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Pokud státní zástupce pojal do popisu žalovaného skutku i jednání obžalovaného po sdělení obvinění, tedy neoprávněné užívání nemovitostí poškozeného v době od 6. 5. 2021 do 1. 7. 2021, kdy byla k návrhu poškozeného provedena exekuce vyklizením nemovitostí, stalo se tak v rozporu s tím, že pro tento již samostatný skutek nebylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání. Okresní soud

v návaznosti na to nemohl obžalovaného uznat vinným i touto částí jednání, byť ji na podkladě provedeného dokazování měl za prokázanou.

19. S ohledem na shora uvedené odvolací soud k odvolání obžalovaného zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 1), zrušil i navazující výroky o trestu a náhradě škody a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. řádu znovu ve věci rozhodl tak, že obžalovaného uznal vinným toliko skutkem, pro který proti němu bylo řádně zahájeno trestní stíhání. Ve zbývající části nezbylo, než věc vrátit podle § 260 tr. řádu státnímu zástupci.
20. Byť bylo časově zúženo období páčání stíhané trestné činnosti, nezměnila tato skutečnost nic na právním posouzení zjištěného skutkového stavu. Obžalovaný v kritickém období protiprávně užíval dům poškozeného a naplnil po všech stránkách znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku.
21. Důvodnými odvolací soud neshledal ani odvolací námitky obžalovaného směřující proti výroku o vině pod bodem 2). Obžalovaný nepopřel, že v kritických dnech měsíce července 2021 vstoupil společně s poškozeným [REDAKCE] a jím přivedeným řemeslníkem do předmětné chalupy a setrval zde do doby, než se sám poškozený z nemovitosti vzdálil. Okresnímu soudu nelze činit výtky, jestliže uvěřil výpovědi poškozeného, že se tak dělo proti jeho vůli. Výpověď poškozeného není osamoceným důkazem, neboť je podporována výpověďmi dvou dalších svědků, řemeslníků, které v kritických dnech poškozený na místo přivezl. Tito svědci nejsou na celé záležitosti nikterak zainteresováni a nezávisle na sobě prakticky shodně popsali okolnosti obou případů vstupu obžalovaného do chalupy. I s ohledem na poměrně vyhrocené vztahy mezi obžalovaným a poškozeným je naprosto nereálné, aby poškozený souhlasil se vstupem obžalovaného do své chalupy. Je zcela logické, že se snažil obžalovanému zabránit vstupu, vykázat ho z chalupy. To oba dva vyslechnutí svědci shodně potvrzují, stejně jako skutečnost, že obžalovaný výzvy poškozeného nerespektoval. Pouze skutečnost, že poškozený se snažil vyhnout vzniku závažnějšího incidentu, nepřistoupil ke snaze fyzicky zabránit obžalovanému v jeho počínání, nemohla v obžalovaném vyvolávat představu, že poškozený souhlasí s jeho vstupem a následným setrváváním v chalupě. Obžalovaný byl dostatečně srozuměn s tím, že poškozený nesouhlasí s jeho přítomností, neboť poškozený zvýšeným hlasem opakovaně sděloval, že zde nemá co dělat, opakovaně ho vyzýval, aby odešel. Tvrzení obžalovaného, že do chalupy vstupoval za účelem ochrany a kontroly svých věcí, které měl v chalupě uložené, je poměrně účelovým tvrzením, neboť takovouto údajnou kontrolu mohl provádět i zpovzdálí, kdy mu nic nebránilo kontrolovat, zda poškozený neodnáší z chalupy některé z věcí, které mají patřit obžalovanému, a nemusel zasahovat do domovní svobody poškozeného. Právem byl obžalovaný uznán vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, neboť neoprávněně vnikl do obydlí jiného a neoprávněně tam i setrval.
22. Odvolací soud znovu rozhodoval o potrestání obžalovaného. V tomto směru dospěl k závěru, že okresní soud odpovídajícím způsobem přihlédl ke všem okolnostem významným pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. Zohlednil dosavadní bezúhonnost obžalovaného a rovněž pohnutky jednání obžalovaného, jenž se není schopen smířit s tím, že byl neúspěšný v rámci vedených občanskoprávních řízení. Na druhou stranu nebylo možno přehlížet celkovou dobu páčání protiprávního jednání, skutečnost, že obžalovaný pokračoval v tomto jednání i po zahájení trestního stíhání, skutečnost, že je odsuzován za dva úmyslné přečiny. Okresním soudem uložený trest odnětí svobody na 3 měsíce s podmíněným odkladem na zkušební dobu 18 měsíců nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný, neboť jde prakticky o symbolický trest vyměřený při dolní hranici zákonné trestní sazby a stejně tak stanovená zkušební doba toliko mírně přesahuje dolní hranici zákonného rozpětí (1 rok až 5 let).
23. Zákonné podmínky byly splněny i pro uložení trestu zákazu pobytu. Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku může soud uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až deset let za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li

to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchání činu ochrana veřejného pořádku, zdraví, mravnosti nebo majetku; trest zákazu pobytu se nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt.

24. Obžalovaný je odsuzován za dva úmyslné trestné činy, jichž se dopustil v osadě Studenec na okrese Prachatice. Jeho protiprávní jednání bylo vyústěním letitých soudních sporů vedených ohledně vlastnictví na tomto místě umístěných nemovitostí. Ze strany obžalovaného šlo o dlouhodobé porušování zájmů chráněných trestním zákonem, o opakované protiprávní jednání. K incidentům mezi obžalovaným a poškozeným došlo i po spáchání nyní projednávaných skutků. Celkový postoj obžalovaného, jenž se i nadále zdržuje poblíž chalupy poškozeného, nasvědčuje reálnému závěru, že nadále není ochoten respektovat pravomocná soudní rozhodnutí a přítomnost poškozeného nese nelibě. Subjektivně nese úkorně výsledek předchozích soudních řízení, provedenou exekucí považuje za nezákonnou, domáhá se vlastnického práva k věcem, které byly předmětem dražby a které má ve své dispozici poškozený. Obžalovaný má samozřejmě právo domáhat se cestou řádných právních prostředků ochrany svých práv, není však přípustné, aby svévolně omezoval práva jiných osob. K takovému jednání projevil výrazné sklony. Navíc je dána i pochybnost, že má dostatečně smluvně podloženou možnost užívání pozemků, na kterých se v současné době zdržuje. V průběhu celého trestního řízení, které je vedeno již od září 2020, nepředložil smlouvu uzavřenou s oprávněnou osobou, ať už vlastníkem (pozemkovým úřadem), či nájemcem (pachtýřem). Na okrese Prachatice nemá obžalovaný trvalé bydliště, obývá [REDAKCE], které byly předmětem dražby, přičemž obžalovaný tvrdí, že ve skutečnosti jde o majetek jeho přítelkyně [REDAKCE]. Bez ohledu na případný výsledek sporu o vlastnictví maringotek je třeba konstatovat, že jde o mobilní zařízení, které lze bez zásadních problémů umístit na jiné místo. Je skutečně v zájmu ochrany vlastnických práv poškozeného, v zájmu předcházení dalším reálným konfliktům, které by na daném místě obžalovaný s poškozeným vyvolával, zabránit obžalovanému v dalším pobytu na místě, s nímž jeho projednávané protizákonné jednání bezprostředně souvisí. Výměra trestu zákazu pobytu na okrese Prachatice v trvání 3 let je přiměřená i závažnosti projednávané trestné činnosti, možnostem nápravy obžalovaného i jeho poměrům.
25. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud uložil obžalovanému stejné tresty, jak o nich rozhodl již soud prvního stupně.
26. Pokud jde o výrok o náhradě škody, tak odvolací soud shledal podmínky pro částečné vyhovění odvolání poškozeného [REDAKCE]. Ten v rámci odvolacího řízení předložil znalecký posudek zpracovaný [REDAKCE] [REDAKCE] znalcem z oboru ekonomika, odvětví oceňování nemovitých věcí. Posudek byl zpracován za účelem stanovení výše nájemného za roky 2019 až 2021 za užívání nemovitostí poškozeného J. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. Znalec ve svém posudku rozvedl přehledným způsobem podklady pro své závěry a dospěl ke zjištění, že s ohledem stav rekreační chalupy, její polohu a vybavení, v porovnání s internetovou nabídkou a situací na současném realitním trhu by výše nájmu za rok 2019 činila částku 6 788 Kč měsíčně, za rok 2020 částku 6 984 Kč měsíčně a za rok 2021 částku 7 215 Kč měsíčně. Násobeno počtem měsíců v jednotlivých letech jde ve stíhaném období v souhrnu o nájemné ve výši 161 038 Kč. Odvolací soud je toho názoru, že nárok poškozeného vyplývá z ustanovení § 2991 občanského zákoníku, podle něhož, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil; bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch protiprávním užíváním cizí hodnoty. Podle § 2999 odst. 1 občanského zákoníku, není-li vydání předmětu bezdůvodného obohacení dobře možné, má ochuzený právo na peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny.
27. Obžalovaný v kritickém období protiprávně užíval nemovitost poškozeného. Nejde o případ, že by za užívání inkasoval od třetí osoby finanční plnění, které by mohl poškozenému vydat. Prospěch obžalovaného spočíval v tom, že předmětnou nemovitost mohl užívat. Vydání předmětu bezdůvodného obohacení není dobře možné, a poškozenému proto náleží náhrada ve výši obvyklé

ceny ve smyslu ust. § 2999 odst. 1 občanského zákoníku. Tato cena byla zjištěna na základě znaleckého posudku předloženého poškozeným, o jehož správnosti nemá odvolací soud pochybnosti. Byť odvolací soud s ohledem na důsledky sdělení obvinění ve smyslu § 12 odst. 11 tr. řádu zúžil dobu páčání trestné činnosti, dospěl k závěru, že lze rozhodnout i o následném bezdůvodném obohacení, které vzniklo v období od 6. 5. 2021 do 1. 7. 2021, neboť i v tomto období obžalovaný dříve navozený protiprávní stav nadále udržoval a k jeho ukončení došlo až vyklizením dne 1. 7. 2021.

28. S ohledem na shora uvedené byla obžalovanému uložena povinnost, aby nahradil poškozenému [REDAKCE] bezdůvodné obohacení v částce 161 038 Kč. Pokud poškozený požadoval úhradu vyšší, představující bezdůvodné obohacení v souvislosti s užíváním nemovitosti obžalovaným v období předcházejícím stíhanému skutku, byl podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 20. 7. 2022

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu